

Raapale kirjoituskilpailu. Aiheena sisällissota

Jokaisena syysyönä

Heti laukauksen jälkeen miehen polvet pettävät, loppuvat kyynleet ja katoaa kehon jännitys. Katson, kun tipahtaa ruumis kuopan pohjalle. Elottomat silmät kohti taivasta, viereisten huudot. Nauha käsivarressani lian tahraama, haisen.

Lataan, nousen ja odotan. Merkkiä ylemmältä. Lupaa toimia. Suljen silmäni, ettei mustavalkoinen kaaos ympärilläni saisi värejä. Uusi laukaus, ja metsässä on hiljaista. Ei tämä voi olla minun syyni.

Jätän kiväärin, vyön ja harmaan sarkapuvun. Kaiken taakseni. Aivan yksin, kuljen soratietä, etsien tuttua peltoa ja lapsuuden lähiveräjää. Eivät voi kotona minua koskaan ymmärtää.

Kun kesän jälkeen viimein saapuu pakkaneen. Saunan hämärässä näen taas kasvot kuopan reunalta. Kuiskivat minulle pimeässä.

Vainoavat jokaisena syysyönä.

Mika Keränen 04.09.2018